

[Aksel Møller.]

Det var dette problem, vi havde for øje, da vi under forhandlingerne i efteråret om tilskudsordningerne opnåede tilsagn om, at vort dengang fremsatte forslag skulle underkastes en indgående undersøgelse.

Det ærede medlem hr. Kai Jensen anlagde i dag et syn på denne sag som sit partis ordfører, der forekom mig at være let overfladisk, når han prøvede på at reducere tanken om afviklingen af tilskudsordningerne til blot at være et spørgsmål om en ændret byrdefordeling og efter hans opfattelse en asocial ændring af byrdefordelingen. Sådan ligger det ikke. Det ligger sådan, at vi har et tilsagn fra den høje regering, fra den højtærede finansminister og den højtærede landbrugsminister, tror jeg det var, om at denne sag skal undersøges. Jeg tillader mig at henlede opmærksomheden på folketingsudvalgets betænkning over forslag til lov om ydelse af statstilskud til forbrugerpriserne for mælk og flæsk, hvor det konservative folkeparti har fremlagt sine forslag, og hvor et flertal i udvalget enedes med landbrugsministeren og finansministeren om,

„at der i ministeriet skal foretages en undersøgelse af, hvorledes det foreliggende“ — altså det konservative — „udkast omsat i lovform vil virke, og at denne undersøgelse skal være tilendebragt så betids, at den kan foreligge samtidig med, at forslaget om udskrivningslovene behandles“.

Dette tilsagn har vi fra den højtærede regering, og jeg tillader mig derfor at spørge regeringen, om den nu er parat til at fremsætte sine forslag med hensyn til de fremtidige tilskudsordninger. Det har hele tiden — det fremgår af denne betænkning — været en given ting, at disse sager skulle kunne nyde en samtidig behandling i folketinget.

Skatteudskrivningen efter det foreliggende lovforslag skal formentlig afgøres i løbet af de kommende 14 dage, så det haster altså med at få tilskudsordningerne fremlagt, således at vi kan se på mulighederne for at tilvejebringe besparelser, der kan være grundlag for en endnu mere vidtgående lempelse i skatterne og på et bedre grundlag, end den højtærede minister har foreslået.

Det er imidlertid klart, at vi ikke kan behandle skatter og tilskudsordninger, uden at vi også har blikket vendt imod den pengepolitik, som har præget beslutningerne på rigsdagen og regeringen i alt fald indtil for nogle få måneder siden. Vi befinder os i øjeblikket i en så stærk inflationsbevægelse som aldrig nogensinde. Under denne rege-

rings ledelse har pristallet bevæget sig i opadgående retning med foruroligende spring, og var det ikke sådan, at der i øjeblikket for det danske folk forelå spørgsmål af langt mere vidtrækkende betydning end det, som møl og rust kan fortære, er jeg aldeles overbevist om, at så ville den højtærede regering have mødt meget stærk opposition i anledning af den økonomiske politik, den har ført.

Det er klart, at det er en trøst, men det er kun en ringe trøst, at pristallets sidste 4 points i særlig grad skyldes huslejstigning fremkaldt af det høje byggeprisniveau. Det betyder nemlig, at vi står overfor en årlig tilbagevendende tendens, som ikke blot vil tvinge pristallet i vejret, efterhånden som nybyggeriets andel i den samlede boligmasse forøges, men som over det stigende pristal vil nedfælde sig i stigninger på alle andre priser. Det er derfor efter vor opfattelse ganske fejlagtigt at lade, som om vi nu har klaret os fri af inflationen. Det har vi langt fra. Det vil fortsat være nødvendigt med de midler, som nu engang er til rådighed, og som kan afses til denne opgave, at bekæmpe denne inflation.

Jeg ved ikke, hvortil den højtærede finansminister i denne sag sætter sin lid, om det er til det samme, som mr. Micawber: at han håber, at noget vil vise sig, eller om han virkelig har en alliance med højere magter og således har sikkerhed for, at inflationen kan bringes til ro med de midler, han hidtil har bragt i anvendelse. For os at se er det ganske sikkert, at en fortsættelse af en pengesaneringspolitik stadigvæk er nødvendig, og derfor ville vi gerne se det forslag til en udskrivningslov, som her foreligger, også i belysning af dette pengepolitiske hensyn. Dette lovforslag er ikke inflationsbekæmpende, derom er der vist ingen tvivl og heller ingen uenighed mellem den højtærede finansminister og mig.

Jeg påstår, at dette lovforslag ikke er inflationsbekæmpende, det er det modsatte, det er på alle områder, med alle sine virkemidler det modsatte af, hvad der kræves af politik over for inflation. Det er det, når det drejer sig om at forhøje skatten på store indtægter, fordi forhøjelsen af skatten på store indtægter er en opsparingsfjendtlig og initiativfjendtlig skat, det er det, fordi det skaber forøget forbrug ved nedsættelse af skatten på mindre indtægter.

Nu er det selvfølgelig klart, at selvom dette lovforslag er i åbenbar opposition til den læresætning, regeringens nationalbudget for 1948 holdt op for os alle: forbruget er for stort, og opsparingen for lille, behøver man